

Meditatie

De dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren bruisen van verwachting. De Heere Jezus heeft de aarde zegenend verlaten, nadat Hij Zijn discipelen beloofde:

U zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde (Hand. 1:8).

We zullen de kracht van de Heilige Geest ontvangen. Hij wordt ons gegeven, zal over ons komen. Het is een gift van God Zelf. Het is Zijn Geest. Er is geen onzekerheid in de belofte die de Heere Jezus geeft. De Heilige Geest zal komen.

Het is nodig dat Hij komt, juist met het oog op de komst van het Koninkrijk van God. De discipelen hebben Hem nodig, om de taak die de Heere Jezus hun gegeven heeft ook uit te voeren. Om een geloofwaardig getuige te zijn van Jezus Christus.

U *zult* Mijn getuigen zijn.

Het is een constatering van de Heere Jezus. Wanneer je die kracht van de Heilige Geest ontvangt, zul je getuigen. Hij zet je aan het werk!

Veel mensen voelen zich verlegen met deze opdracht. Ze denken bij getuige zijn alleen aan het spreken met anderen. Met anderen spreken over Wie de Heere Jezus is en over wat Hij voor jou betekent maakt je kwetsbaar. Mensen zullen iets van je gaan vinden, je op een bepaalde manier beoordelen. En daar schrikken we voor terug.

Maar getuige zijn van Jezus Christus omvat zo veel meer dan over Hem spreken. Het gaat misschien nog wel allereerst om ons doen. Om wat we in ons dagelijks leven zichtbaar maken. In onze omgang met anderen, op ons werk, onder onze vrienden. Kijk maar wat de wereld in Handelingen getuigt over de gemeente van Jezus Christus: *Ziet hoe lief zij elkaar hebben!*

Daaraan herken je het werk van de Heilige Geest. Hij geeft het Evangelie niet alleen handen en voeten door onze woorden, maar ook door onze houding en daden.

Dat zie je voor de overvloedige uitstorting van de Heilige Geest al in het leven van de discipelen. Johannes vertelt ons dat de Heere Jezus op hen blies en zei: 'Ontvang de Heilige Geest.' Dat dit geen lege woorden geweest zijn, zie je in drie dingen terug wanneer de discipelen na de Hemelvaart naar huis gaan.

Ze blijven in Jeruzalem, ze volharden met elkaar in het gebed en ze loofden en dankten God.

Ze bleven in Jeruzalem. De stad die de Heere had uitgekozen om er te wonen. Waar de tempel stond en de offers werden gebracht. Dat was een plaats om God te ontmoeten en het centrum van het godsdienstige leven in Israël. Daar moesten de discipelen blijven, omdat de Heere juist daar Zijn Geest uit zou storten. Een zichtbare gebeurtenis, met duizenden getuigen.

Voor ons is de Heilige Geest vaak een vaag iets, we belijden Hem als God, als een van de goddelijke personen, maar verder weten we niet goed wat we met Hem aan moeten. Maar Pinksteren laat geen ruimte voor vaagheid. De Heilige Geest maakt direct duidelijk dat Hij er is. Hij laat Zijn kracht zien.

Geen spierkracht, maar de kracht van het Woord in de prediking van Petrus.

Toch ging er aan dat woord van Petrus iets vooraf. Het volharden in het gebed! Dát gaat voor het Woord uit. De discipelen volharden met elkaar in het gebed. Neem dat ter harte en breng het in de praktijk. Volharden in het gebed. Samen bidden om de komst van de Heilige Geest, om de vervulling van Gods beloften. Om een opwekking in kerkelijk Nederland. Samen bidden! Ook dat is getuige zijn en hoort bij het oefenen van de christelijke gemeenschap. We zijn aan elkaar gegeven en kunnen elkaar niet missen. Ook in het gebed niet.

Het derde wat we bij de discipelen terugzien is dat ze Heere loven en danken. Ze zingen de Heere de lof en ze danken Hem. Zingend getuigen ze van de God Die hen riep. Ze loven Zijn Naam, erkennen Hem in het openbaar als hun God en danken Hem voor de genade die Hij aan hen bewezen had.

De schroom die na de dood van de Heere Jezus hun leven bepaalde, is verdwenen. Ze willen niet langer verborgen zijn, maar bevinden zich de meeste tijd in de tempel. Daar aanbaden ze God, daar zingen ze Hem de lofzangen toe, daar danken ze Hem voor de genade die Hij aan ons mensen bewezen heeft.

Blijven bidden, God loven en danken, gaat aan het spreken vooraf.

Aan dat getuigenis kan iedereen zijn of haar steentje bijdragen. In de verwachting dat de Heere Zijn Geest overvloedig in onze gemeente uit zal storten. Zodat ook wij gezien worden door de omgeving. Omdat we opvallen door onze eensgezindheid, door onze onderlinge liefde, door ons volhardend gebed en door het hooghouden van de Naam van onze God.

En het belangrijkste misschien wel: door onze verwachting van de wederkomst van de Heere Jezus!

HMB